

Caminem junts en la diversitat

► S'escau aquest diumenge la Jornada Mundial de les Migracions, una jornada que ja celebra el seu centenari.

Aquest fet mostra que l'Església es va preocupar per aquesta realitat humana ja fa molt de temps.

Càritas i les delegacions de Pastoral o d'Acció Social de cada bisbat animen aquesta jornada.

Enguany té un lema molt suggestiu: «Caminem junts en la diversitat: font de riquesa.»

El cartell expressa aquest missatge: petjades de diferents colors que caminen cap a l'objectiu de la convivència i la pau.

GLOSSA

Bon dia breu i fervorós

Un mossèn que en l'exercici del seu ministeri destacà per la dedicació a la vida parroquial i a les activitats amb infants, adolescents i joves, ha recollit i publicat, superats amb escreix els vuitanta anys, els seus records d'infantesa. Diu, referint-se a la iniciació en la pregària: «Recordo que fou la mare qui ens ensenyava a resar les primeres oracions abans d'anar a dormir; i, quan ens venia a despertar, obria els finestrons tot dient amb una certa cantarella: "Beneïda sigui la llum del dia i el Senyor que ens l'envia", i ens feia sortir del llit.»

Una bona manera de començar el nou dia recordant-se de Déu. Un esdeveniment de la vida quotidiana, llevar-se, esdevenia escola de pregària per a aquells infants, amb el mestratge de la mare. Una jaculatòria és ocasió per fer Déu present i per aprendre a lloar i agrair des de la gratuïtat, establint també una relació d'amistat amb el Senyor. La jaculatòria en la cultura cristiana és una pregària o invocació breu i fervorosa que es memoritza com tantes altres pregàries. Però en la memorització i recitació repetida és important fer descobrir i assaborir el sentit de cada paraula i del conjunt de la pregària.

L'àmbit familiar basat en el sacrament del matrimoni és l'espai on radica l'Església domèstica en què els nostres infants, fills estimats de Déu, aprenen a pregar i a ser fidels a la pregària. És el primer lloc d'educació en la pregària. Espai per conèixer Jesús, estimar-lo i seguir-lo. La pregària amb els pares i amb els germans, cada dia, és un testimoni d'Església viva per als més petits. «Tots ells eren constants i unànimes en la pregària» (Ac 1,14).

La mare del mossèn, quan aquest era infant, amb el seu gest d'obrir els finestrons i les paraules de la jaculatòria, donava un exemple públic de pregària, de lloança respectuosa i alegre per ajudar a viure el nou dia en presència de Déu. Exemple, també, de confiança en l'Esperit Sant, que ens ensenya a pregar en l'esperança. La senzilla i petita pregària comunitària en família ajudava a descobrir als seus fills que la pregària és un element essencial de la vida de fe i l'enforteix, fent evident i present que Déu acompanya tots i cadascun dels seus fills, tot el seu poble, sempre; i comença... enviant-nos la llum del dia, cada dia. «Tenia posada l'esperança en el Senyor, i ell, inclinant-se cap a mi, ha escoltat el meu clam» (Sl 40,2).

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

Permís, gràcies, perdó!

El Papa Francesc en el seu missatge televisat per als fidels reunits a Barcelona, a la Basílica de la Sagrada Família el propassat dia 29, i parlant per a les famílies, ens va donar **tres paraules clau per a viure en família** i estimar-se a imatge de la Santa Família de Jesús, Maria i Josep, i va dir amb força: **cal saber demanar permís, donar gràcies, i demanar perdó**. Són els tres pilars que se situen al centre d'una família que visqui en pau i alegria. Les podríem fer nostres i viure-les com a objectius prioritaris en la família, i més enllà, tot fent-los mots d'ordre per a la vida de fe i la vida social en general.

La primera de les tres paraules, **permís**, remarca que en la família i en el conjunt de la nostra vida social, un no ha d'interferir-se, inoportunament, en la vida i intimitat de l'altre, sense el seu permís. S'ha de saber ser delicat, generós, oportú, callat quan convingui i dialogant sempre... Preguntar en els moments adients, sostenir i saber esperar quan l'altre es voldrà obrir i ens comunicarà els seus secrets o confidències. Mai agressius sinó saber entrar en la confiança envers l'altre, amb delicadesa, i escoltar amb paciència i amor...

També cal saber donar **gràcies**, sense ser egoïsta, sense pensar que jo sóc el centre del món, o que tot ha de passar per mi... Estimar és agrair, ser reconegut al que els altres ens han donat i ens donen a la vida. Començant per recordar de tant en tant si en seríem de pobres i desvalguts sense l'ajut dels qui ens estimen, i ens han aguantat i sostingut. Saber agrair els ajuts materials i els ajuts espirituals. I educar en l'agraïment. Perquè un cor agrait cercarà la fe i la veritat...

I el tercer mot, **perdó**, és també molt fecund per a la nostra vida. Quan fem coses malament i ho reconeixem humilment, sense orgull, i els altres ens toleren, ho obliden, no ens ho refreguen constantment, llavors tastem la joia de ser acceptats i estimats. Perdó i amor van molt junts, sobretot si captem que sempre tindrem febleses, més o menys visibles, i que ens caldrà que els de prop no ens les llencin a la cara, o ens aixafin amb els nostres errors. Perdonar és oblidar i reconciliar. I forma part del dinamisme familiar i social del viure.

També aquell dia, des de Roma, el Papa va oferir **una pregària a la Sagrada Família** que podem fer nostra, encomanat el Sínode per la família:

«Jesús, Maria i Josep, en vosaltres contemplem l'esplendor del veritable amor, i a vosaltres ens dirigim confiadament.

Sagrada Família de Natzaret, feu que les nostres famílies esdevinguin llocs de comunió i cenacles de pregària, autèntiques escoles de l'Evangeli i petites Esglésies domèstiques.

Sagrada Família de Natzaret, que mai més les famílies no hagin d'experimentar la violència, el tancament i la divisió: que tot el qui hagi estat ferit o escandalitzat pugui conèixer aviat el consol i la curació.

Sagrada Família de Natzaret, que el proper Sínode dels Bisbes pugui desvetllar en tothom la consciència del caràcter sagrat i inviolable de la família, la seva bellesa en el projecte de Déu.

Jesús, Maria i Josep, escolteu, acolliu la nostra súplica. Amén.»

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA

XAVIER MORLANS

Relectura del Vaticà II

El II Simposi Internacional celebrat amb motiu dels 50 anys del Concili Vaticà II, organitzat per la Facultat de Teologia de Catalunya (FTC) i l'Arquebisbat de Barcelona, es titulava «L'Església del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, signe i instrument de la reconciliació». Mn. Xavier Morlans, professor de la FTC, el valora positivament perquè «es va configurar una visió diacrònica sobre l'origen i la funció de l'Església en el drama de la salvació al llarg de la història, vist des del protagonisme de la Trinitat».

Quina síntesi fa del Simposi?

Una relectura creativa del Concili, que curiosament coincideix molt amb la crida que fa el papa Francesc en la seva darrera exhortació de no adoptar el punt de vista de l'espai (sincronia) —quants som, quin poder tenim, quina visibilitat tenim—, sinó el punt de vista del temps (diacronia): quins processos hem de posar en marxa per a ser fidels al moviment de l'Església com a instrument de la unitat que Déu ofereix al món.

Algun accent especial?

Per exemple, sobre la litúrgia, el teòleg de l'Anselmià de Roma Andrea Grillo va exposar amb molta gràcia com en rigor no es pot parlar d'una essència del ritu, perquè el ritu és un esdeveniment nou cada vegada: la irrupció de Jesús ressuscitat en l'assemblea reunida.

Què vol dir...

Que l'Eucaristia no és un acte de pietat individual o d'exhibició del predicador, sinó un diàleg viu de Déu amb el seu poble, «on són proclamades les meravelles de la salvació i proposades sempre de nou les exigències de l'aliança» (*L'alegria de l'Evangelí*, n. 137). Us imagineu quin dinamisme brollaria de cada assemblea dominical si se celebrés amb aquest esperit?

Oscar Bardaji i Martín

LA INFÀNCIA DE JESÚS

Maria i el camí fosc de la fe

A més de la narració sobre el naixement de Jesús, sant Lluç ens ha conservat també un petit detall preciós de la tradició sobre la infància —un detall en què traspua de manera singular el misteri de Jesús—: Jesús amb dotze anys al temple de Jerusalem.

Sant Lluç descriu la reacció de Maria a la paraula de Jesús amb dues afirmacions: «Els no van comprendre el que els havia dit»; i «La seva mare guardava totes aquestes paraules en el seu cor» (*Lc 2,50-51*). La paraula de Jesús és massa gran de moment. També la fe de Maria és una fe *en camí*, una fe que repetidament es troba en la foscor i, travessant la foscor, ha de madurar. Maria no entén la paraula de Jesús, però la guarda en el seu cor i allí la fa arribar de mica en mica a la maduresa.

Sempre de nou les paraules de Jesús són més grans que la nostra raó. Sempre de nou superen la nostra intel·ligència. La temptació de reduir-les, de manipular-les per fer-les entrar en la nostra mesura, és comprensible. Precisament, la humilitat de respectar aquesta grandesa que, amb les seves exigències, sovint ens supera, forma part de l'exegesi justa. Però Jesús ens considera capaços de grans coses.

Creure significa sotmetre's a aquesta grandesa i créixer a poc a poc cap a aquesta. Maria és presentada per Lluç molt conscientment com aquella que creu de manera exemplar: com la gran creient i com la imatge de l'Església que guarda la Paraula en el seu cor i la transmet.

Joseph Ratzinger - Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 3a part, Ed. Claret)

SER PADRES

Los mejores maestros de gramática

El lenguaje es el mejor juguete que podemos darle a un niño. Es muy curioso comprobar que todos los padres, y especialmente las madres, parece que siguen un código o reglamento preestablecido cuando se comunican con sus hijos. Así, el lenguaje adulto dirigido al niño de 6 meses a 10 años de edad difiere sensiblemente del lenguaje dirigido por el adulto a otro adulto.

También las madres se expresan con una articulación y vocalización más cuidada cuando se dirigen a su hijo. El lenguaje que utilizan es de menor complejidad y muy bien construido desde el punto de vista gramatical (aunque la mayoría de las madres no sean conscientes de ello).

La función principal del lenguaje materno es la de enriquecer y estimular el conocimiento del niño. Cuando la madre habla a su hijo utiliza gran cantidad de frases interrogativas para, de esta forma, provocar abundantes respuestas del niño. Algo similar sucede con los padres varones aunque, no obstante, se observa en ellos una menor capacidad de comprender el lenguaje de sus hijos en comparación con las madres. Pero todos, madres y padres, estamos favoreciendo continuamente el desarrollo del lenguaje infantil, como monitores lingüísticos de los hijos.

Dr. Paulino Castells
(*Consejos del doctor para padres principiantes*, Edicions 62, Barcelona)

PROGRAMA DEL PAPA FRANCESC

L'alegria de l'Evangelí

Des de l'inici del seu pontificat, hi havia la pregunta sobre el programa del papa Francesc com a bisbe de Roma. Amb aquesta Exhortació apostòlica, publicada en la clausura de l'Any de la Fe (24/11/2013), tenim la resposta: d'una banda, es recullen els treballs del Sínode sobre la Nova Evangelització d'octubre de 2012 —tot i que força austerament, ja que només se citen 28 proposicions de les 58 sinodals!—; i, d'altra banda i amb més força, vol «expressar les preocupacions que el mouen en aquest moment concret de l'obra evangelitzadora de l'Església» (n. 16).

D'aquí sorgeix l'índex de les qüestions que tracta, que són tot un programa i que converteixen aquest text en excepcional pel seu caràcter clar i proper, tant a nivell de contingut com de to, a través de set temes: la reforma de l'Església en clau missionera; les temptacions dels agents pastorals; l'Església com a totalitat del Poble de Déu; l'homília; la inclusió social dels pobres; la pau i el diàleg social; i les motivacions espirituals per a la tasca missionera (n. 17).

Noti's la gran novetat, en presentar aquest programa, com és l'afirmació sobre la importància dels bisbes diocesans, ja que «no és convenient que el Papa reemplaci els episcopats locals en el discerniment de totes les problemàtiques que es plantegen en els seus territoris. En aquest sentit, percebo la necessitat d'avançar en una saludable *descentralització*» (n. 16). Un signe ben palès de l'esperit col·legial d'aquest programa!

Dr. Salvador Pié
Expert nomenat pel Papa del Sínode sobre la Nova Evangelització

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 20. ■ Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [1Sa 15,16-23 / Sl 49 / Mc 2,18-22]. Sant Fabià, papa (romà, 236-250) i mr.; sant Sebastià, tribú romà mr. (303), patró de Palma de Mallorca.
- 21. ■ Dimarts** [He 10,32-36 / Sl 33 / Jn 17,11b-19]. Sant Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona, i els seus diaques Auguri i Eulogi, màrtirs (259).
- 22. ■ Dimecres** [1Sa 17,32-33.37.40-51 / Sl 143 / Mc 3,1-6]. Sant Vicenç (Vicent), diaca de Saragossa i mr. a València, nat a Osca (s. III-IV); sant Anastasi, monjo persa i mr.
- 23. □ Dijous** [1Sa 18,6-9;19,1-7 / Sl 55 / Mc 3,7-12]. Sant Ildefons (†667), bisbe de Toledo, venerat a Zamora; sant Francesc Gil de Frederic, prev. dominicà i mr. a Tonquín (Indo-xina, 1745), nat a Tortosa. Esposalles de la Mare de Déu.
- 24. □ Divendres** [1Sa 24,3-21 / Sl 56 / Mc 3,7-12]. Sant Francesc de Sales (Savoia 1567 - Lió 1622), bisbe de Ginebra i doctor de l'Església, patró dels periodistes i els escriptors.
- 25. □ Dissabte** [Ac 22,3-16 (o bé: Ac 9,1-22) / Sl 116 / Mc 16,13-19]. Conversió de sant Pau, apòstol, camí de Damasc (Fets 9,1-22); sant Bretanió, bisbe; santa Elvira, vg. mr.
- 26. ■ † Diumenge vinent**, III de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Is 9,1-4 / Sl 26 / 1Cr 1,10-13.17 / Mt 4,12-23 (o bé: Mt 4,12-17)]. Sant Timoteu, bisbe d'Efes, i sant Titus (o Tet), bisbe de Creta, deixebles i col·laboradors de Pau (s. I).

DIUMENGE II DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 49,3.5-6)

El Senyor em digué: «Ets el meu servent, Israel, estic orgullós de tu.»

El Senyor m'ha format des del si de la mare perquè fos el seu servent i fes tornar el poble de Jacob, li reunís el poble d'Israel; m'he sentit honorat davant el Senyor, i el meu Déu ha estat la meva glòria; però ara ell em diu: «És massa poc que siguis el meu servent per a restablir les tribus de Jacob i fer tornar els supervivents d'Israel; t'he fet llum de tots els pobles perquè la meva salvació arribi d'un cap a l'altre de la terra.»

▶ Salm responsorial (39)

R. *Aquí em teniu: Déu meu, vull fer la vostra voluntat.*

Tenia posada l'esperança en el Senyor, / i ell, inclinant-se cap a mi, / ha inspirat als meus llavis un càntic nou, / un himne de lloança al nostre Déu. R.

Però vós no voleu oblacions ni sacrificis, / i m'heu parlat a cau d'orella; / no exigiu l'holocaust ni l'expiació. R.

Per això us dic: «Aquí em teniu: / com està escrit de mi en el llibre, / Déu meu, vull fer la vostra voluntat, / guardo la vostra llei al fons del cor.» R.

Anuncio amb goig la salvació / davant el poble en dia de gran festa. / No puc deixar d'anunciar-la; / ho sabeu prou, Senyor. R.

Joan Baptista, herald del Crist, l'Anyell de Déu. Pintura de Murillo, Museu del Prado (Madrid)

[Aquesta imatge parla](#)

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 49,3.5-6)

El Señor me dijo: «Tú eres mi siervo, de quien estoy orgulloso.»

Y ahora habla el Señor, que desde el vientre me formó siervo suyo, para que le trajese a Jacob, para que le reuniese a Israel —tanto me honró el Señor, y mi Dios fue mi fuerza—: «Es poco que seas mi siervo y restablezcas las tribus de Jacob y conviertas a los supervivientes de Israel; te hago luz de las naciones, para que mi salvación alcance hasta el confín de la tierra.»

▶ Salmo responsorial (39)

R. *Aquí estoy, Señor, para hacer tu voluntad.*

Yo esperaba con ansia al Señor; / él se inclinó y escuchó mi grito; / me puso en la boca un cántico nuevo, / un himno a nuestro Dios. R.

Tú no quieres sacrificios ni ofrendas, / y, en cambio, me abriste el oído; / no pides sacrificio expiatorio, / entonces yo digo: «Aquí estoy.» R.

Como está escrito en mi libro: / «Para hacer tu voluntad.» / Dios mío, lo quiero, / y llevo tu ley en las entrañas. R.

He proclamado tu salvación / ante la gran asamblea; / no he cerrado los labios: / Señor, tú lo sabes. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,1-3)

Pau, que per voler de Déu ha estat cridat a ser apòstol de Jesucrist, i el seu germà Sòstenes, a la comunitat de Déu que és a Corint, als santificats en Jesucrist, cridats a ser-li consagrats, en unió amb tots els qui pertot arreu invoquen el nom de Jesucrist, el nostre Senyor i el d'ells. Us desitjo la gràcia i la pau de Déu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 1,29-34)

En aquell temps, Joan veié que Jesús venia i digué:

«Mireu l'anyell de Déu, que pren damunt seu el pecat del món. És aquell de qui jo deia: Després de mi ve un home que m'ha passat davant, perquè, abans que jo, ell ja existia. Jo no sabia qui era, però vaig venir a batejar amb aigua perquè ell es manifestés a Israel.»

Després Joan testificà:

«He vist que l'Esperit baixava del cel com un colom i es posava damunt d'ell. Jo no sabia qui era, però el qui m'envià a batejar amb aigua em digué: «Aquell sobre el qual veuràs que l'Esperit baixa i es posa, és el qui bateja amb l'Esperit Sant». Jo ho he vist, i dono testimoni que aquest és el Fill de Déu.»

▶ Comienzo de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 1,1-3)

Yo, Pablo, llamado a ser apóstol de Cristo Jesús por designio de Dios, y Sóstenes, nuestro hermano, escribimos a la Iglesia de Dios en Corinto, a los consagrados por Cristo Jesús, a los santos que él llamó y a todos los demás que en cualquier lugar invocan el nombre de Jesucristo, Señor de ellos y nuestro. La gracia y la paz de parte de Dios, nuestro Padre, y del Señor Jesucristo sean con vosotros.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 1,29-34)

En aquel tiempo, al ver Juan a Jesús que venía hacia él, exclamó:

«Este es el Cordero de Dios, que quita el pecado del mundo. Este es aquel de quien yo dije: «Tras de mí viene un hombre que está por delante de mí, porque existía antes que yo.» Yo no lo conocía, pero he salido a bautizar con agua, para que sea manifestado a Israel.»

Y Juan dio testimonio diciendo:

«He contemplado al Espíritu que bajaba del cielo como una paloma, y se posó sobre él. Yo no lo conocía, pero el que me envió a bautizar con agua me dijo: «Aquél sobre quien veas bajar el Espíritu y posarse sobre él, ese es el que ha de bautizar con Espíritu Santo.» Y yo lo he visto, y he dado testimonio de que Este es el Hijo de Dios.»

COMENTARI

El baptisme de Jesús segons l'Evangelí de Joan

La figura de Joan Baptista tal com la presenta l'Evangelí de Joan és molt diferent de la figura austera i profètica de Marc i s'allunya encara més de la figura apocalíptica que Mateu i Lluc ofereixen de la mà de la segona font sinòptica (Q). En l'Evangelí de Joan, Joan Baptista és un testimoni que és interrogat per les autoritats de Jerusalem.

Joan Baptista, simplement i senzilla és un testimoni en favor de Jesús, com ho són tantes altres figures de l'AT: Moisès (5,45-47), Abraham (8,56-58) i Isaïes (12,39-41). L'Evangelí de Joan, que es configura com un procés judicial contra Jesús, subratlla que hi ha molts testimonis en favor d'ell.

Ara bé, com tots sabem, en l'Evangelí de Joan Jesús és el protagonista únic i el centre de tota la narració. Fins i tot quan és absent de l'escena, l'atenció l'acapara Jesús. Aquesta centralitat exclusiva de Jesús fa que l'Evangelí de Joan no narri l'escena del seu baptisme. Si Jesús fos batejat per Joan podria semblar que Joan és més important que Jesús o que, almenys, ocupa un lloc més important que Jesús.

Tanmateix, l'Evangelí de Joan ofereix les dades del baptisme de Jesús: l'Esperit que davalla sobre ell en forma de colom, el missatge del cel que Jesús batejarà amb Esperit Sant. És interessant remarcar que aquesta escena donarà peu a una certa tensió entre Joan Baptista i Jesús. Ambdós bategen, en indrets propers (3,22-24). Ara bé, Jesús bateja més que Joan i fa més deixes

bles que Joan (3,26; 4,1). Jesús està sempre per damunt de Joan (cf. 10,42). L'Evangelí de Joan ve a dir que el baptisme cristià està arrelat en Jesús.

L'escena es clou amb una confessió de fe sorprenent per part de Joan Baptista: «Jesús és el fill de Déu.»

El contingut d'aquesta confessió s'anirà aclarint al llarg de tot l'Evangelí de Joan. Perquè convé tenir en compte que Jesús és el fill de Déu d'una manera molt més íntima i pregona de com ho eren el rei d'Israel, o els profetes o els homes i dones pietosos. Ara bé, al començament de l'Evangelí de Joan, aquesta confessió és com un encapçalament de tota l'obra que n'anuncia el tema central.

Administració de sagraments a l'Acadèmia General Bàsica de Suboficials de Talarn

El dia 19 de desembre, convidat per l'Arquebisbe Castrense, Mons. Juan del Río, l'Arquebisbe d'Urgell Mons. Joan-Enric Vives va administrar el sagrament del Baptisme, de la Confirmació i de l'Eucaristia a 3 joves cadets de l'Acadèmia General Bàsica de Suboficials de Talarn (Bisbat d'Urgell), i també confirmà 28 joves cadets que allà hi resideixen i s'hi preparen per esdevenir suboficials. Concelebraren l'Eucaristia amb l'Arquebisbe l'Il·lm. Sr. Vicari episcopal de l'Exèrcit de Terra i Guàrdia Civil, Mons. Francisco José Bravo Castrillo, l'Arxiprest de Pallars Jussà i Rector de Tremp, M.I. Mn. Joan Antoni Mateo, Mn. Jaume Mayoral, Mn. David Codina i el capellà de l'Acadèmia Mn. Javier Ubierna Echevarri. A la seva arribada Mons. Vives fou rebut pel nou Coronel d'Infanteria de l'Acadèmia, Il·lm. Sr. José Andrés Luján i per la seva esposa, que el matí d'aquell mateix dia 19 havia pres possessió del seu càrrec com a nou Director de l'Acadèmia General Bàsica de Suboficials. Posteriorment tingué lloc la celebració de l'Eucaristia a les instal·lacions de l'Acadèmia on reberen el seu Baptisme tres joves, Sara, Emma i Ivan, que havien estat preparats pel sacerdot castrense Mn. Javier Ubierna que atén ordinàriament les necessitats espirituals de l'Acadèmia. Dins la missa també reberen el sagrament de la Confirmació i participaren per primera vegada de l'Eucaristia. A la mateixa celebració eucarística l'Arquebisbe d'Urgell també administrà el sagrament de la confirmació a 28 joves cadets.

Urgell participa en la trobada de Taizé a Estrasburg

El grup de joves de la diòcesi d'Urgell que han participat al llarg de sis dies a la trobada de Taizé a Estrasburg van viure l'emoció de participar en la multitudinària pregària per la pau, que organitza la comunitat religiosa de Taizé cada any a diferents punts d'Europa. Enguany, unes 30.000 persones, la major part joves, de diferents cultures, sobretot catòliques però també d'altres confessions religioses, van compartir al migdia del darrer dia un moment de gran intensitat en l'oració que va tenir lloc simultàniament en tres pavellons de Wacken (parc d'exposicions d'Estrasburg), a la catedral i a l'església protestant Sant Pau.

Amb les «quatre propostes per al 2014» amb les que van ser rebuts el dia d'arribada, el Germà Alois, Prior de Taizé, els va interpel·lar: «Tots aquells que estimen a Crist en el món sencer formen una gran comunitat d'amistat. Ells estan cridats a realitzar la tasca de guarir les ferides de la humanitat: sense voler imposar-se, poden promoure una globalització de la solidaritat, que no exclouï a cap poble ni cap persona». Tots els matins de la trobada, els joves es van reunir a més de dues-centes parròquies d'acollida als dos costats del Rin, a França i a Alemanya, per realitzar un moment de pregària i activitats d'intercanvi personal i social.

Les tardes del 29 i 30 de desembre, el programa de la trobada va incloure una llista d'uns vint tallers sobre diferents temàtiques entre els quals els joves podien triar.

La propera trobada es farà altra vegada per cap d'any a Praga, segons que va anunciar el Germà Alois en una de les darreres publicacions. El grup, encapçalat per Mn. Iván Ayala, ja comença a preparar-se per a una nova trobada.

Celebracions de Nadal i d'Any Nou

Arreu de la Diòcesi i començant per la Catedral de Santa Maria d'Urgell, s'han fet diverses celebracions al llarg del Nadal: el dia 24 al vespre, les misses especialment participades pels infants de catequesi i les seves famílies, com les vesperines i sobretot el dia 25 de desembre amb la Missa del Gall de mitjanit i les del dia, celebrant la joiosa festa del Nadal del Senyor. Malgrat les condicions climatològiques adverses, la participació va ser molt gran a ciutats i poblets petits, amb activitats que portaven a la missa o en derivaven, com gestos de solidaritat en les ofrenes, pessebres i exposicions, cantades de corals i cançons de grups de joves, i sobretot la multiplicació dels sacerdots i diaques perquè a la Diòcesi tots trobessin propera la celebració de l'Eucaristia, que ens dóna el mateix Crist que va néixer a Betlem, humilment entregat en el pa de la vida.

Enguany Televisió de Catalunya a través del seu Canal 33 ha difós la celebració festiva de la nostra Catedral de Santa Maria d'Urgell

Visita a la Residència Clara Rabassa

El dilluns dia 23 de desembre l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep, President del Patronat Rector de la Fundació, va visitar la Residència per a ancians «Clara Rabassa» d'Andorra la Vella. Acompanyat per l'Arxiprest de les Valls d'Andorra Mn. Ramon Sàrries i per Mn. David Codina, va presidir la celebració de l'Eucaristia, i posteriorment va tenir lloc un àpat de germanor amb tots els residents i el personal al seu servei, encapçalat per la Presidenta delegada

del Patronat de la Fundació, Sra. Roser Jordana, i per la Directora Dra. Eva Ribba. Va dedicar temps als ancians més assistits, i a tots va fer arribar un missatge d'esperança, recordant que Déu, en Jesús, ve a visitar-nos per consolar-nos, i portar-nos esperança i il·lusió malgrat les nostres debilitats físiques o psíquiques, i els problemes i malalties que la vida comporta. Ell és la «Llum» que dissipa les tenebres de la fosca i té el poder de fer-nos lluminosos a nosaltres.

Pastorets a Ponts

La Coral Pontsicana i una colla de voluntaris, van representar el 22 i el 26 de desembre una adaptació de l'obra de Josep Maria Folch i Torres «Els Pastorets», a l'espai de La Sala de Ponts. En les dues representacions les cançons van ser interpretades per la mateixa Coral Pontsicana i de la seva secció del Cor Infantil. L'escena més bonica va ser la de l'adoració dels pastors a l'Infant Jesús, aquesta vegada representada pel petit Arnaud de tres mesos i que el següent diumenge 29, festa de la Sagrada Família, va rebre el sagrament del baptisme a l'església de Santa Maria de Ponts.

LA PLETA

El gran regal que ens deixa el Nadal: Esperança per a tot l'any

«I, si us plau, no deixeu que res us arrabassi l'esperança, no deixeu que res robi l'esperança. La que ens dóna Jesús.»

Papa Francesc

«**Nadal. És temps d'Esperança**» ha estat la frase del cartell d'enguany de la Campanya de Càritas per al Nadal. Els dies de festa han passat, però ens ha de quedar un missatge al cor, una paraula que ens hem de regalar malgrat tot: Esperança. Esperança per a aquells pels qui les celebracions han passat d'esquitllada, per als qui l'alegria ha estat un objectiu difícil.

Massa vegades és una paraula que s'utilitza maliciosament en molts àmbits de la nostra societat, i és disfressada, arraconada, o segregada... A nosaltres ens toca regalar-la, com ens l'ha regalat Jesús amb la seva encarnació, no podem perdre ni un instant i l'he de proclamar

Berenar de Nadal amb voluntaris de Càritas

per tot arreu, començant per les nostres comunitats, pels nostres pobles, per les nostres Càri-

tas Parroquials. Tenim per endavant temps per tornar a fer visible la vinguda del Messies, a través de la nostra caritat i solidaritat que ajuden a transparentar aquesta Esperança, en un nou món ple d'oportunitats, d'igualtats, de convivència, de solidaritat, de fraternitat, de novetat... de Vida. Iniciem un any nou. Amb la pregària confiada en Déu, amb la nostra ajuda personal i econòmica als projectes d'esperança de Càritas. No estem sols, com ens diu la primera Carta de Pere: «Crist en els vostres cors, sempre promptes a respondre a qualsevol que us demani raó de l'esperança». Entre totes i tots fem possible aquest regal que travessa les fronteres del Nadal i que ens crida a ser solidaris en totes les èpoques, especialment amb els que més ho necessiten.

Mn. Jaume Mayoral

Delegat Episcopal de Càritas d'Urgell